

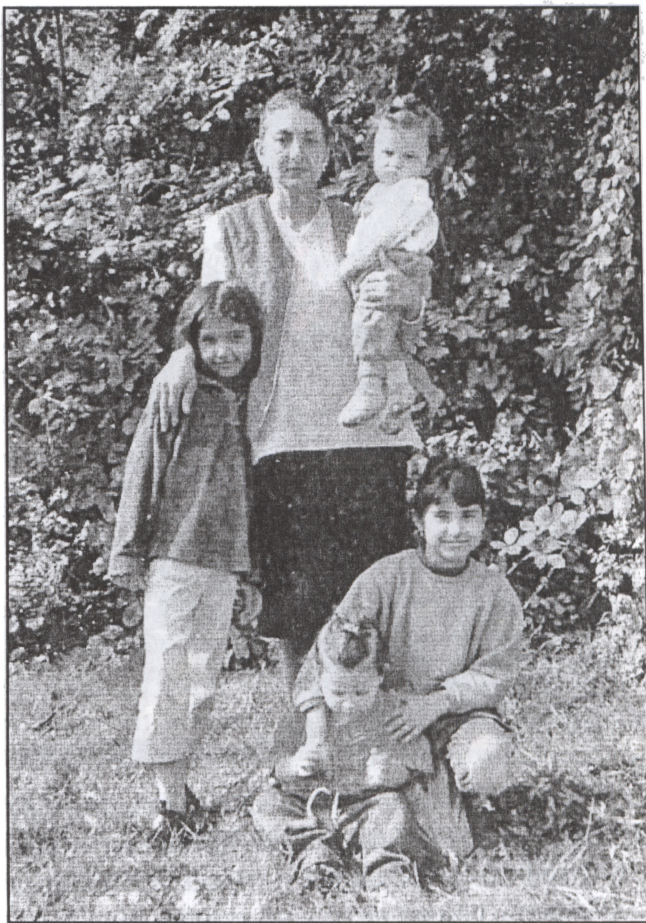
за в. "Подкрепа" през 1990 г. известният цигански общественик, режисьор, депутат в последното Велико народно събрание Мануш Романов заявява, че "Циганите не тръгват към чужбина. Каква перспектива може да има циганин на днешното си равнище!? Никаква..." (Подкрепа 1990), то само две-три години по-късно, отначало мъже, а след това и жени от различни групи масово тръгват на гурбет.

"Тръгнаха защото тука няма работа, не ги приемат на работа и няма откъде да изкарват пари. Първо тръгнаха по търговия в Чехия, Полша, Турция.

После тръгнаха да търсят работа. Ламбадките по отскоро почнаха - и те първо за Чехия и после започнаха по цяла Европа" (м., р. 1957 г.).

В Гърция, о. Кипър, Италия, Испания, Португалия и къде ли още не те са селскостопански работнички, домашни прислужнички или помощнички, миячки на съдове в увеселителни и развлекателни заведения, търговки и т.н. Често след година-две работа при тях отиват и семействата им.

Други цигански семейства се препитават с "куфарна" търговия. В началото на тази дейност първо само мъжът пътува зад граница, а жената продава донесената вносна стока. През следващите години не само и жената „тръгва“ за стока навън, но и продължава да я пласира, обикаляйки пазари, панаири и най-вече селата и предлагайки я от къща на къща.

На гурбет